

Ane Larsen, Bakken, Sørreisa, 100 år.

Et lite vita fra hennes lange livsdag.

Den eldste innvåner i bygda vår, Ane Larsen, Bakken, fylte slik som nevnt i Senjens Blad forr. nr.,100 år onsdag, 15 ds.

Hun ble født på gården Skjeggestad i Gausdal i Gudbrandsdalen ovennevnte dato i året 1839, og 12 år gammel kom hun sammen med sine foreldre, Ane og Gudmund Skjeggestad,og sine 2 søsken, Karen og Simen, flyttende til Målselv. Her kjøpte hennes foreldre en skogteig i villmarka av staten og tok til å rydde denne teig og bygde så heimen sin her. Denne nye heimen sin kalte de Skjeggestad etter den gamle heimen i Gausdal.

Ane var hjemme hos sine foreldre til hun, 21 år gammel, i 1860 ble gift med Jakob Larsen, Nymo i Målselv. Ane og Jakob budde på Nymo i 21 år til de i 1881 kjøpte eiendommen Bakken i Sørreisa og flyttet hit (Ane var da 42 år). Her fikk hun da sitt livsvirke siden.

I sitt ekteskap hadde de 11 barn. Av disse lever nå bare 4. Den eldste av dem, Lars Aasland, er nå 70 år gammel.

Jakob Larsen døde for 45 år siden(i 1894), og fra den tid har hun vært enke. I 58 år har hun bodd på Bakken og har siden mannens død, til for få år siden, sittet med gården sammen med sine barn og styrt med dyktighet og myndig hånd. Hennes sønn Konrad, er nu eier av Bakken som er eit av de største bruk i bygda.

Ane har hatt særlig god helse men i da siste år har hun delvis ligget tilsens. Hun er åndsfrisk, ser og hører godt og følger interesert med i alt gårdens styre og stell. Hun har enestående hukommelse. Alt fra sin barndoms- og ungdomstid forteller hun klart og greit om, alt som senere har skjet og som skjer fra dag til dag minnes hun, og har bedre rede på enn mange unge.

Hun forteller nå til sine barnebarn om den tid hun gikk på skolen - når omgangsskolelæreren efter tur kom til hennes barndomsgrend, og likeså fra den tid hun var så lita at hun måtte stå å i trø rokken da hun skulle lære å spinne.

Bl. a. beretter hun om den lange og hårde turen nordover fra Gudbrandsdalen til Nordland. De var passasjerer med ei jækt og var over 3 veker på veien fra Trondheim til Klauva. Ein stad på Helgeland ble jækta påsegla av ei anna jækt og ble skada så ho laut settes på land.

Etter noen dages ophold fikk de følge med ei anna jækt som var på tur nordover til Klauva. Om strabadsene på den veilause ubebygde strekning før de kom dit foreldrene skulle finne seg ein heim, forteller hun og.

Gamle Ane har ikke senere i livet heller hatt bare solskinnsdager. Sorgen var en gjest som ofte banka på døra hennes. Sjukdommen tok fra henne mannen og mange av barna.

Hun har hatt arbeidsglede og pågangsmot og har gledet seg over framgangen på sin egen gård og i bygda. Ein god og omsorgfull mor har hun vært for sine barn og enestående arbeidsam, ja ein kan trygt kalla henne eit arbeidsjarn.

Men nå er gamle Ane reiseferdig, hun lengter etter å få vandre bort herfra. På hennes 100 årsdag var det mange som sente henne kjærlige tanker og mange lykkønskninger og synlige beviser på oppmerksomhet fikk hun fra slektninge og mange andre.

Også underskrevne vil med dette nytte høvet og ønske henne en god og fredfull livskveld.

Nabo.